

vor Side er foretaget, er Værneforanstaltninger, Foranstaltninger til Værn for det danske Samfund under de Forhold, som Krigen havde paaført det. Derfor er det besynderligt stadig at høre ærede Medlemmer her tro, at disse Foranstaltninger er foretagne ud fra Lystfølelse overfor selve Foranstaltningernes Karakter, medens de faktisk er iværksatte ud fra Overvejelse af, om det ikke var de Foranstaltninger, der værnede det danske Samfund bedst.

Om Berettigelsen heraf har vi ført megen Strid, enhver har villet gaa sine Veje, og i og for sig maatte jeg naturligvis ønske, at den nuværende Regering, efter at være kommen til Magten, helt og fuldt vilde praktisere de Principper, den som Opposition havde gjort sig til Talsmand for, fremfor at kompromittere vor Politik ved en mere eller mindre daarlig Efterligning. Men paa den anden Side maa jeg fremdeles mene, at de Principper, som Oppositionen gjorde sig til Talsmand for, var forkerte, at den Valutapolitik, som den højterede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. Pinstrup forfægtede, saaledes som af Hr. Hauge med Tilslutning af Hr. Drachmann klart fremhævet, vil køre det danske Samfund nationaløkonomisk i Grøften, og at deres Principper paa en Række andre Omraader vil være fordærlige for det danske Samfund. Derfor maa jeg til syvende og sidst alligevel foretrække, at de gaar de samme rigtige Veje, som vi har anvist, og som de ogsaa delvis synes at ville betrede.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann udtalte sin Forundring over, at den overordentlige Kommission kunde finde paa at fremsætte overfor Regeringen sine Betæneligheder i Anledning af den alvorlige Brændselssituation. Jeg tør sige, at det vilde være yderst besynderligt, hvis den overordentlige Kommission undlod at gøre det. Det er ikke rigtigt, at den oprindelig havde et ganske begrænset Mandat. Hvis Hr. Drachmann vil gennemlæse det Kommissorium, som blev givet den overordentlige Kommission, da den blev nedsat, vil han se, at netop en Beskæftigelse med Brændselsspørgsmaalet under den nuværende Tilstand ligger ganske indenfor dette Kommissoriums Rammer og altsaa, saa længe dette opretholdes, er en Pligt for Kommissionen.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Hr. Hauge mente, at jeg havde været forstaaende i mine Udtalelser i Dag. Jeg vil bede det ærede Medlem om at læse For-

trykket igennem, han vil da finde, at de Udtalelser, jeg fremsatte i Dag, var akkurat de samme, som jeg fremsatte i Anledning af hans første Forespørgsel. Det er mig dog en vis Tilfredsstillelse, at det ærede Medlem nu ved at høre disse Udtalelser gentaget kan finde dem mere tilfredsstillende. I øvrigt vilde det ærede Medlem ligesom Hr. Rode sætte mig i Modsætningsforhold til Landbrugsministeren. Det tror jeg nu, begge de Herrer kan spare sig. De vil sikkert komme til at se, at i de Overvejelser, som Landbrugsministeren og jeg vil anstille, vil vi begge lade os lede af Samfundshensyn. Vi kan selvfølgelig ikke i saa Henseende være forpligtede til at følge det Syn, som Hr. Hauge maatte have, ej heller det Syn, som Hr. Rode maatte have. Det staar ethvert af de ærede Medlemmer klart, at Venstre her i mange Henseender gør modsatte Betragtninger gældende. Men jeg tror, at man rolig kan afvente de forskellige Forslag og administrative Gerninger, der i saa Henseende vil fremkomme baade fra den ene og den anden Ministers Side.

Det ærede Medlem vilde i denne Forbindelse specielt nævne Fragtordningen. Jeg føler mig ganske overbevist om, at han med Ro kan imødesee de Overvejelser, som Landbrugsministeren vil anstille vedrørende dette Spørgsmaal. I øvrigt forstaar jeg ikke, at Hr. Hauge vil følge disse Bestræbelser for at opstille et Modsætningsforhold; det er efter min Mening mere naturligt, at Hr. Rode udfolder saadanne. Med de Erindringer, som Hr. Rode ganske naturligt maa have fra Ministeriet Zahles Tid, synes jeg, det er saare menneskeligt, at han med Forkærlighed dvæler ved den stærke Landbrugsminister, som han mente, vi nu har faaet. Det ligger meget nær for Hr. Rode, forekommer det mig, at tænke paa, at det maaske havde været heldigt, om han i saa Henseende havde været afbalanceret noget. I øvrigt var der den Ejendommelighed ved de Udtalelser, der faldt her, at Hr. Hauge fandt, at Landbrugsministerens Tale var meget udfordrende, medens man fik det Indtryk af Hr. Rodes Udtalelser, at han lyste efter mere Klarhed; det forekom ham, at paa mange Punkter Landbrugsministeren ikke havde været nær klar nok.

Jeg har et Par Bemærkninger at rette til Hr. Rode. Angaaende den Uenighed, der var mellem os om Mælke- og Flæskekontoen, henviser jeg til Bemærkningerne i selve Tillægsbevillingslovforslaget. Angaaende Kontoen for Bomuldsfrøklager vil jeg gerne sige, at selvfølgelig hævder jeg